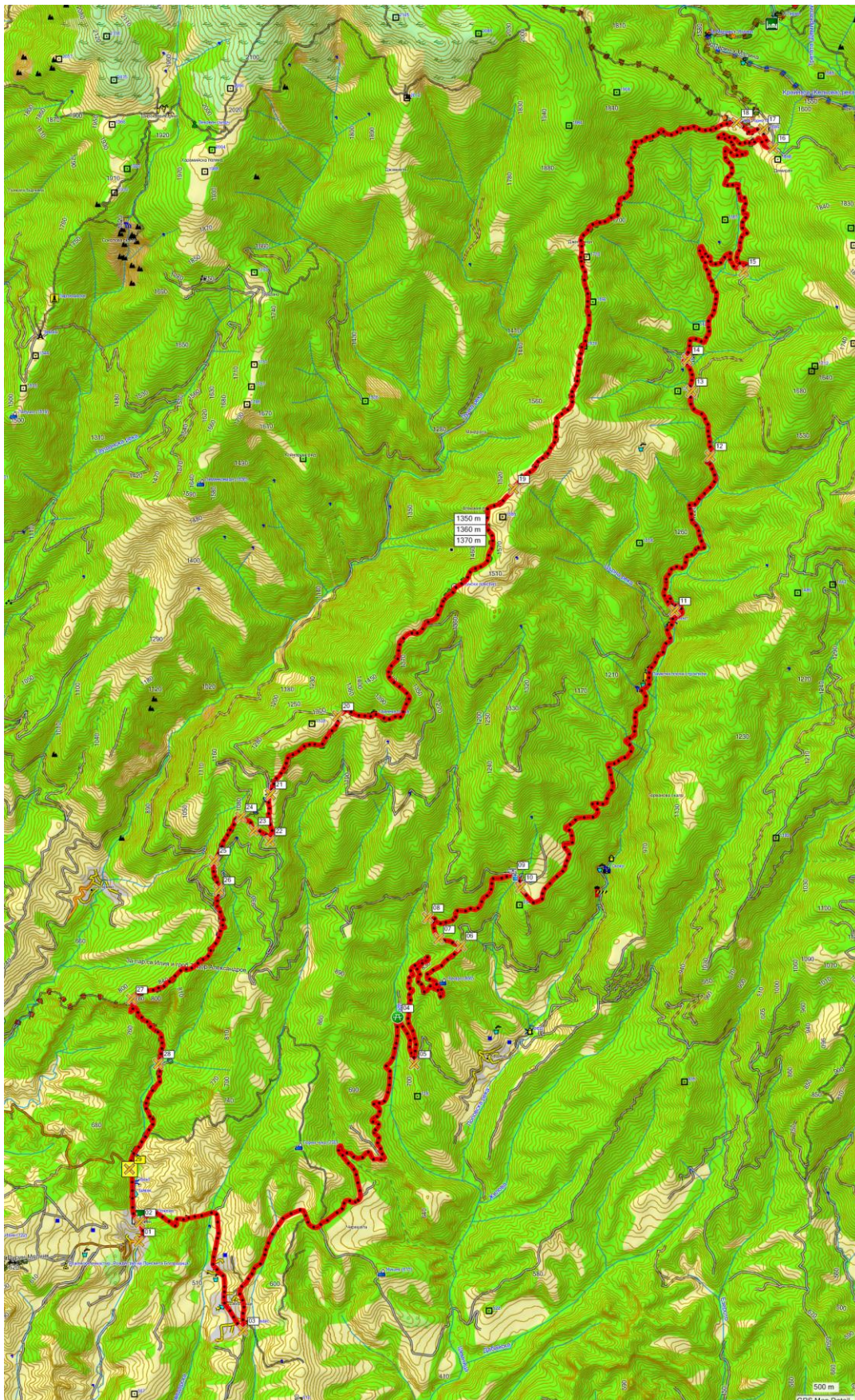
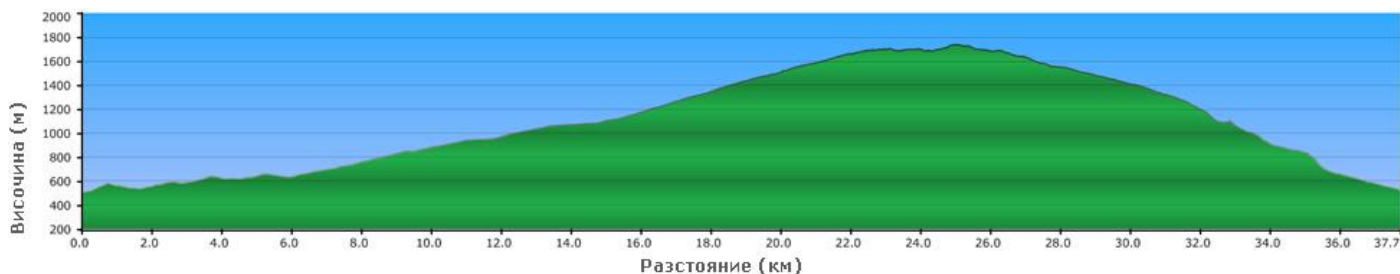

Рожен - Горно Лопово

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](http://BGMountains.com) / kade.si . Кликнете върху нея, за да я отворите в по-голям размер.

Изходна точка: с. Рожен

Дължина: 37.7 км

Изкачване: 1350 м

Ниво на техническа трудност: средно (R1, R2, T3); има и една кратка пътека с високо ниво на трудност (T5), но тя е дълга 500 м и може да се избута.

Физическо натоварване: ниско (КФН=7)

Продължителност: 5-8 часа (в зависимост от темпото и почивките)

Вода: 2-3 л, по маршрута няма много чешми и е възможно в летните месеци да пресъхват.

Храна: за цял ден; по маршрута няма места за хранене.

Терен:

- асфалт - 2.8 км

- черни пътища - 26.5 км

- пътеки - 8.4 км

Описание:

01 (0.0 км) - От паркинга в с. Рожен поемаме нагоре по асфалта в посока Мелник и след 200 м (**т.02**) се отбиваме вдясно към с. Любовище. Пътят до него е разбит асфалт, на всичкото отгоре и стръмен. Минава се през тунел в една от скалите. В с. Любовище минаваме по главната улица и в **т. 03 (2.1 км)** завиваме по основния път наляво (към с. Кашина), който отгук вече е черен. Напускаме границите на селото и започваме да следваме основния път във вълнообразното му движение нагоре-надолу. Пропускаме разни пътеки и пътища, които се отбиват от него - има ги доста. В **т.04 (6.7 км)** пътят прави серпентина надясно, като вляво има място за почивка с навес и нещо като чешма.

Малко след това, в **т.05 (7.2 км)** пътят за Кашина прави завой наляво, а ние поемаме стръмно нагоре по черен път в средата (т.е. още по-вляво, когато идваме отдолу). След малко наклонът отново става нормален, даже приятен, защото е появяват и първите сенчести участъци. По този път се изкачваме до ниво около 850 м, където има подсичащ склоновете черен път, който като цяло следва тази хоризонтала. Включваме се в него наляво в **т.06 (9.6 км)**.

След 200 м пътят се раздвоява (**т.07**), като за по-плавно изкачване продължаваме още 200 м до **т.08 (10.0 км)**, където поемаме с остър завой вдясно по друг черен път и продължаваме по него плавно и приятно изкачване. В **т.09 (11.0 км)** има чешма, а малко след нея достигаме и разклон (**т.10, 11.2 км**), при който сме направо.

Следва дълъг участък без разклонения, предимно в гора, като минаваме и покрай един малък водопад, а в **т. 11 (15.3 км)**, след две серпентини продължаваме по пътя надясно с все така плавно и приятно изкачване в долината на Лоповска река. В **т.12 (17.1 км)** пътят се раздвоява и караме по левия, а в **т.13 (17.8 км)** достигаме поляните в м. Лопово и пропускаме черен път вляво, продължавайки направо по главния път покрай реката. Още малко по-нагоре, в **т. 14 (18.1 км)** достигаме хубава къща (на ловното стопанство), но за жалост няма чешма отвън.

След нея пътят става по-стръмен и изровен, на места се налага човек да бутва или да хаби доста енергия за преодоляване на камъните. Около 19.4 км пътят се отделя от реката и поема надясно, като

отново подобрява настилката и наклона си. В **т.15 (20.0 км)** има разклон и този път сме по черния път наляво. Остава последен напън, преди да достигнем билото.

Достигаме седловината Горно Лопово в **т. 16 (22.6 км)**. За хижа „Пирин“ трябва да следвате основния път, който преваля и започва да се спуска от другата страна. Нашият маршрут обаче продължава по затревеното пътче наляво към близкия заслон - **т. 17 (22.8 км)**. Тук също няма вода. От заслона се продължава наляво покрай още един заслон и малко след него пътеката се разделя - **т. 18 (23.1 км)**. Наляво и надолу е пътеката със зелена маркировка, по която продължава нашият маршрут.

Тук може да очаквате и паднали дървета в пролетните месеци след снеговете. В първия километър и половина пътеката подсича гористия склон, редувайки кратки изкачвания и спускания. След това започва да се спуска по едно билно ребро и вече е напълно годна за каране,макар и леко пообрасла на места. На други пък е покрита с дебел слой шума, но като цяло наклонът е лек и трасето ѝ е ясно очертано, даже на места има две успоредни пътеки на различни нива. В **т. 19 (27.8 км)** пътеката сякаш се разделя - следваме тази вдясно, в гората. След тази точка в един момент пътеката преминава в черен път - някъде около 29.5 км. Той е леко пообрасъл, но е доста скоростен и приятен.

В **т.20 (31.0 км)** пътят се разделя и продължаваме по този наляво. В един момент наклонът се увеличава, излизаме от гората и започваме да се спускаме през поляни със страхотна панорама към Рожен, Мелник и околностите им. Тук в **т. 21 (32.0 км)** на теория трябва да има пътека със синя маркировка вдясно през гората, но на практика няма такава. Затова продължаваме спускането по черния път, но с повишено внимание, защото тук е по-стръмен и изровен. След 500 м излизаме на друг път (**т.22**), където сме надясно, а след още 200 м (**т.23**) пропускаме завоя наляво и продължаваме отново надясно, където в **т.24 (32.9 км)** липсващата пътека идва отдясно и я подхващаме наляво и надолу. В **т.25 (33.3 км)** сме наляво, а в **т.26 (33. 6 км)** излизаме на голям черен път.

Оттук трябва да потърсите продължението на пътеката по склона надолу, сечейки напън към един черен път,който води към параклиса „Св. Илия“. Пътят се вижда надолу по реброто, а пътеката на места е просто „черта“ между храсталаците. В крайна сметка излизаме на черния път и продължаваме по него. В края му (**т.27, 35.1 км**) достигаме двора на параклиса, където може да починем и е задължително да хвърлите поглед от отвесната скала зад постройката.

Последната пътека, най-техничната, започва от портата на параклиса вляво, маркирана е с червен цвят. Трудни са първите 500 м - серпентини, камъни, теснотия. После влизаме в пресъхващото корито на един поток и пътеката се изравнява, а в **т. 28 (36.0 км)** трябва да излезем наляво към един черен път и да продължим по него надолу, докато стигнем шосето за Рожен (**т.29, 37.0 км**). Завършваме със спускане към селото, но не прекалявайте със скоростта, защото пътят е тесен, а кои не липсват.